EURÓPSKA KOMISIA

V Bruseli 2.12.2011
KOM(2011) 835 v konečnom znení

OZNÁMENIE KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU, RADE, EURÓPSKEMU HOSPODÁRSKEMU A SOCIÁLNEMU VÝBORU A VÝBORU REGIÓNOV

o posilnenej solidarite v rámci EÚ v oblasti azylu

Program EÚ v oblasti lepšej deľby kompetencií a zvýšenia vzájomnej dôvery

ÚVOD

Solidarita je jednou zo základných hodnôt Európskej únie a je hlavnou zásadou spoločnej európskej azylovej politiky od počiatku jej vývoja v roku 1999. V súčasnosti je zakotvená v článku 80 Zmluvy o fungovaní Európskej únie[1].

Solidarita bola od samého začiatku uznaná za základnú súčasť spoločného európskeho azylového systému (SEAS). Potreba previesť solidaritu do konkrétnych opatrení vyplýva z praktickej reality, keďže azylové systémy jednotlivých členských štátov sú od seba závislé. Preťažený alebo nefunkčný systém v jednom členskom štáte má jednoznačný vplyv na všetky ostatné štáty vrátane sekundárnych pohybov. Tok žiadateľov o azyl nie je stály a nie je rovnomerne rozložený po celej EÚ. Pohyboval od maximálneho počtu 425 000 žiadostí v 27 členských štátoch EÚ v roku 2001 až po necelých 200 000 v roku 2006, pričom v tomto roku sa očakáva výrazný nárast. Zvýšený tok žiadateľov o azyl môže zlepšiť schopnosť niektorých členských štátov vyrovnať sa s ním. Únia je zodpovedná za to, aby pomáhala týmto členským štátom, a to aj v záujme udržania spoločných hodnôt a základných práv Únie na základe zabezpečenia náležitého prijatia žiadateľov o azyl a utečencov a prístupu k ochrane.

Solidarita však musí byť spojená so zodpovednosťou. Členské štáty musia zabezpečiť, aby ich systémy spĺňali normy stanovené v medzinárodnom a európskom práve, a to najmä v Ženevskom dohovore o utečencoch z roku 1951, Európskom dohovore o ľudských právach a Charte základných práv EÚ. Kľúčovým aspektom solidarity je udržanie poriadku vo vlastnom dome, aby sa zabránilo vplyvom na iné členské štáty. Je potrebné posilniť aj tento aspekt s cieľom vytvoriť prostredie vzájomnej dôvery, čo prispeje k ďalšiemu rozvoju vzájomnej pomoci. Na posilnenie solidarity je nevyhnutné zvýšiť dôveru. Uplatnenie princípu solidarity si vyžaduje skutočné zapojenie sa členských štátov. V dôsledku ťažkej ekonomickej situácie je to pre EÚ a jej členské štáty ešte náročnejšie. EÚ už vyvinula rad nástrojov solidarity, ktoré tvoria pevný základ. Každý z nich sa dá zlepšovať a môžu sa vytvárať nové zložky na zabezpečenie flexibilného nástroja na plnenie rôznych potrieb solidarity.

Na tento účel Komisia navrhuje posilniť solidaritu v rámci EÚ v oblasti azylu okolo štyroch osí: praktická spolupráca a technická pomoc, finančná solidarita, rozdelenie zodpovedností a zlepšenie nástrojov riadenia azylového systému. Cieľom tohto oznámenia je aj prispieť k finalizácii „azylového balíka“ vzhľadom na to, že niekoľko najbližších mesiacov bude mať pre dosiahnutie cieľa na rok 2012 zásadný význam. Rozmer solidarity musí pritom hrať primeranú úlohu.

1. PLNÉ ROZVINUTIE POTENCIÁLU PRAKTICKEJ SPOLUPRÁCE A TECHNICKEJ PODPORY

1.1. Vytvorenie praktickej spolupráce ako základného piliera SEAS

V ostatných rokoch bol prijatý rad opatrení v oblasti praktickej spolupráce, posledné prostredníctvom vytvorenia Európskeho podporného úradu pre azyl (EASO), ktorý ešte viac posilní praktickú spoluprácu v oblasti azylu. Podporný úrad zabezpečí, aby sa praktická

[1] Toto oznámenie sa netýka oblasti solidarity spojenej so stratégiami na obmedzenie nelegálnej migrácie, aj keď existuje súvislosť medzi ostatnými stratégiami migrácie a funkčným azylovým systémom.

spolupráca stala hlavným pilierom podpory azylového systému Európskej únie. Prvé skúsenosti so SEAS ukazujú, že praktické opatrenia sú nevyhnutným doplnkom právnych predpisov pri vytváraní istoty, že všetky členské štáty budú vykonávať rovnaké úlohy podobným spôsobom a s podobnými výsledkami.

EASO začal svoju činnosť v júni 2011. Bude poskytovať štruktúru s pridanou hodnotou k existujúcim formám spolupráce. Napríklad európsky vzdelávací program v oblasti azylu má predpoklad stať sa spoločným štandardom pre sociálnych pracovníkov v celej EÚ a výrazne posilniť dôveru v to, že postupy v členských štátoch sú prakticky rovnaké a že rozhodnutia sa prijímajú podľa jednotného vzoru. EASO by mal vyhodnocovať vplyv týchto opatrení na základe osobitných cieľov platných pre celú Úniu.

Azylové systémy sa zlepšia vďaka vzájomnému pôsobeniu právnych predpisov EÚ, rozširovaniu praktickej spolupráce a inteligentnému využívaniu finančných mechanizmov EÚ. Keďže Únia sleduje cieľ prijatia harmonizovanejších a lepších spoločných noriem prijatím legislatívneho balíka v oblasti azylu, budú mať členské štáty k dispozícii lepšie spoločné realizačné nástroje, ktoré im zabezpečí činnosť Európskeho podporného úradu pre azyl, ktorý bude podporovať úsilie o znižovanie nákladov na vnútroštátnej úrovni. EASO bude môcť aj určovať a šíriť osvedčené postupy v otázkach, ako je prístup ku konaniu, zaoberať sa najzraniteľnejšími žiadateľmi, zdieľať technológie a riešiť nevybavené prípady. Spoločné nástroje a postupy financované z prostriedkov EÚ pomôžu členským štátom pri uplatňovaní vyvíjajúcich sa spoločných noriem. EASO bude tiež užitočne prispievať k transparentnému a strategickému riadeniu SEAS vrátane vydávania výročnej správy o stave azylovej otázky v Európskej únii.

Vplyv EASO bude závisieť od vôle členských štátov využívať možnosti, ktoré ponúka, a od ich odhodlania zapojiť sa do tejto spolupráce. Bude potrebné vytvoriť bežnú prax európskej spolupráce medzi vnútroštátnymi azylovými orgánmi.

Jedným zo spoločných nástrojov, ktoré EASO musí preskúmať v súlade s výzvou v Štokholmskom programe, sú postupy zjednodušujúce vysielanie úradníkov do jednotlivých členských štátov s cieľom pomôcť členským štátom, ktoré čelia zvýšenému tlaku. EASO vytvorí na tento účel skupinu odborníkov, sociálnych pracovníkov a tlmočníkov, ktorí by mohli byť v krátkom čase zmobilizovaní s cieľom poskytnúť v prípade potreby členskému štátu pomoc.

Bude potrebné pravidelne kontrolovať, či mandát a právny základ EASO postačujú nato, aby zareagovali na rôzne problémy solidarity, či už krátkodobé, alebo štrukturálne, a na nové formy azylových tokov.

1.2. Vyplnenie medzery v medzinárodnej ochrane ako reakcia Európskej únie na krízu súvisiacu s migráciou a azylom

Úlohou EASO je takisto pomáhať členským štátom, ktoré čelia zvláštnym tlakom. Po prechode ku konkrétnym opatreniam sa EASO môže stať kľúčovým hráčom v oblasti riešenia mimoriadnych udalostí v súvislosti s azylom a migráciou. Ak bude EASO na základe operačných plánov schopný vyslať podporné azylové tímy do členských štátov, ktoré o to požiadajú, bude to znamenať nové aktívum v prospech solidarity v oblasti azylu.

Je potrebné poučiť sa z reakcie Únie na migračné dôsledky udalostí v južnom Stredomorí. Únia dokázala rýchlo nájsť dodatočné finančné zdroje na pomoc postihnutým členským

štátom a zmobilizovať operačné prostriedky koordinované agentúrou Frontex na operácie spojené s kontrolou hraníc, ktoré pomáhali aj pri námorných pátracích a záchranných operáciách. Frontex spolupracoval pri kontrole nových imigrantov a poskytovaní informácií. Ostatné operačné solidárne opatrenia, konkrétne v súvislosti s medzinárodnou ochranou, sa však nemohli uplatniť, a to najmä preto, že EASO ešte nebolo dostatočne funkčné.

Keďže EASO podniká kroky na zabezpečenie prípravy na zaplnenie tejto medzery, ak to bude v budúcnosti potrebné, jedným zo základných aspektov, ktoré by mal zvážiť, je koordinácia s ostatnými agentúrami. EASO, Frontex a prípadne Europol by mali spolu s Komisiou prijať osobitné opatrenia s cieľom zabezpečiť ujasnenie príslušných úloh každého z týchto subjektov a zabezpečiť, aby boli núdzové operatívne postupy rýchle a efektívne. Tieto postupy môžu zahŕňať nasadenie koordinovaných tímov.

Potreba cezhraničnej spolupráce sa vzťahuje aj na reakciu na mimoriadne udalosti a na aktívne činnosti, ako je analýza rizík a schopnosť včasného varovania. Okrem toho by EASO malo podporovať integráciu medzinárodných aspektov ochrany do činnosti agentúry Frontex vzhľadom na nedávno schválenú zmenu právneho základu Frontex, ktorou sa posilňujú mechanizmy ochrany základných práv v rámci aktivít agentúry Frontex. To sa dá zabezpečiť aj v spolupráci s Agentúrou pre základné práva.

Počas nedávnych udalostí v oblasti Stredomoria skúmala Komisia možnosti využitia mechanizmu civilnej ochrany pri pomoci členským štátom, ktoré čelia mimoriadnym migračným tokom presahujúcim ich reakčné schopnosti. Na žiadosť členských štátov by za veľmi špecifických podmienok bolo možné použiť tento mechanizmus na koordináciu mapovania ponuky a poskytovania materiálnej podpory.

Hlavné body akčného plánu

- Členské štáty **prispejú k činnosti EASO** a k jeho aktívam a čo najlepšie využijú spoločné nástroje EASO.
- Členské štáty stanovia začiatkom roku 2012 kvantitatívny cieľ pre svojich azylových úradníkov, ktorí budú do roku 2014 vyškolení podľa **Spoločného európskeho vzdelávacieho programu v oblasti azylu**.
- EASO poskytne členským štátom **technickú podporu** pri plnej **implementácii právnych predpisov** v oblasti azylu.
- EASO preskúma v roku 2012 postupy, ktoré zjednodušia **vysielanie úradníkov**, ktorí budú pomáhať členským štátom čeliť mimoriadnym tlakom na ich azylové systémy, a vytvorí skupinu expertov, sociálnych pracovníkov a tlmočníkov, ktorí môžu byť v krízových situáciách rýchlo zmobilizovaní.
- EASO zvýši **efektívnosť nasadenia odborníkov** na základe hodnotenia metodiky operačného plánu a prvých skúseností s podpornými azylovými tímami v Grécku.
- Komisia v roku 2013 **vyhodnotí vplyv EASO** na praktickú spoluprácu v oblasti azylu a na SEAS a navrhne prípadné dodatočné opatrenia, ktoré bude považovať za nevyhnutné na zabezpečenie účinnej solidarity a deľby zodpovednosti.

- **EASO** a agentúra **Frontex** sa v roku 2012 dohodnú na jasných pravidlách spolupráce s cieľom maximalizovať analýzu, technickú podporu a alokáciu finančných prostriedkov a expertov, aby mohla EÚ v prípade mimoriadnych situácií účinnejšie konať.
- Komisia a členské štáty preskúmajú uplatňovanie **mechanizmu civilnej ochrany EÚ** v prípade mimoriadnych migračných tokov, ktoré presahujú schopnosti reakcie na vnútroštátnej úrovni, za predpokladu splnenia určitých podmienok.

2. ZVÝŠENIE PRIDANEJ HODNOTY NÁSTROJOV FINANČNEJ SOLIDARITY NA PODPORU AZYLOVEJ POLITIKY

2.1. Maximalizácia využitia Európskeho fondu pre utečencov do roku 2013

Európsky fond pre utečencov (ERF) ukázal, že spolupráca EÚ a jej členských štátov môže vytvárať značnú pridanú hodnotu. Od svojho založenia v roku 2000 fond pomohol členským štátom zvýšiť kapacitu ich azylových systémov. Napríklad pomohol Taliansku zaviesť systém prijímania žiadateľov o azyl a pomohol členským štátom EÚ 10+2, ktoré mali pred pristúpením k EÚ menej rozvinutú tradíciu poskytovania azylu, ďalej rozvíjať ich systémy. Umožnil tiež členským štátom iniciovať stratégie integrácie utečencov a prispel k inovatívnym projektom. Podnietil členské štáty k zavedeniu nových aktivít zahŕňajúcich presídlenie a premiestnenie. V ostatných rokoch poskytol veľmi potrebnú pomoc v núdzi Belgicku, Grécku, Taliansku a Malte.

V zostávajúcich dvoch rokoch fungovania ERF (2008 – 2013) musia členské štáty zabezpečiť plné využitie možností, ktoré fond ponúka. Počiatkom toho by malo byť splnenie všetkých formálnych požiadaviek, aby sa mohli vyplatiť všetky finančné prostriedky. Je zvlášť dôležité, aby členské štáty používali ERF na financovanie investícií, ktoré prinášajú dlhodobý úžitok pre ich azylové systémy. Fond nie je určený na to, aby jednoducho dopĺňal vnútroštátne prevádzkové rozpočty pre oblasť azylu. Na tento účel Komisia nedávno vyzvala členské štáty, aby v rokoch 2012 a 2013 využívali ERF strategickejším spôsobom.

V konečnom dôsledku by účinné vykonávanie legislatívneho balíka o azyle v kombinácii s inovatívnymi projektmi praktickej spolupráce znížilo náklady na azylové postupy. Azyl je oblasť politiky, v ktorej vedú investície k dlhodobým úsporám v oblasti financií i v sociálnej sfére. To je dôvod, prečo by sa mal ERF využívať najmä na podporu vykonávania a realizácie druhej fázy právnych predpisov SEAS.

2.2. Pružnejší, integrovaný a cielený fond pre azyl a migráciu v období 2014 až 2020

Počnúc rokom 2014 budú mať členské štáty k dispozícii nový fond pre azyl a migráciu[2] (AMF). Ako Komisia navrhla 15. novembra 2011, vedie to k mnohým dôležitým evolučným zlepšeniam, ktoré by mali pomôcť pri dosahovaní cieľov politík EÚ a vytvoriť väčšiu pridanú hodnotu EÚ.

[2] Návrh … nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o vytvorení Fondu pre azyl a migráciu (COM(2011) 751) na obdobie 2014 – 2020.

Dôležitou novinkou je preklenovací dialóg o politike vnútorných vecí s každým členským štátom o spôsobe využitia nového fondu, ktorý by mal predchádzať viacročným programom. Tento dialóg by stanovil ciele, o ktorých dosiahnutie sa členské štáty usilujú v oblasti politiky a špecifických cieľov, ktoré sa majú dosiahnuť za použitia prostriedkov z fondu. To bude spojené s predložením výročných správ členských štátov o implementácii fondu.

Nový fond bude zároveň oveľa pružnejší. S prostriedkami patriacimi priamo do kompetencie Komisie sa bude zaobchádzať ako s jedným balíkom, z ktorého sa bude čerpať podľa vývoja politiky či situácie v členských štátoch alebo tretích krajinách. Nový fond tiež zabezpečí, aby sa peňažné prostriedky dostali tam, kde to bude najviac potrebné. Kritériá na použitie prostriedkov pridelených členským štátom majú byť cielenejšie a sú určené tak, aby zabezpečili solidaritu s členskými štátmi, ktoré sú pod mimoriadnym tlakom, alebo ktoré budú najviac potrebovať rozvíjať svoje kapacity. Nový fond by mal byť schopný zohľadniť výrazné výkyvy v počte žiadateľov o azyl v členských štátoch vrátane osôb presídlených na základe dublinského dohovoru o utečencoch a po preskúmaní v polovici obdobia by mal prideliť ďalšie zdroje členským štátom v núdzi. Na zníženie administratívneho zaťaženia sa predpokladá vytvorenie efektívneho riadenia.

Fond navrhuje, aby sa členským štátom poskytli finančné stimuly podobné tým, ktoré sa v súčasnosti používajú na presídlenie konkrétnej kategórie utečencov (zraniteľné skupiny a osoby z regionálnych programov ochrany), a to na účel odškodnenia členských štátov, ktoré súhlasia s premiestnením osôb požívajúcich medzinárodnú ochranu iného členského štátu.

Napokon, s cieľom efektívnejšie využívať schopnosti a odborné znalosti agentúr Európskej únie pre vnútorné veci návrh takisto predpokladá využitie možnosti, ktorú ponúka finančné nariadenie – v rámci finančných prostriedkov dostupných v rozpočte fondu zveriť agentúram (v rámci plnenia ich úloh a ako doplnok ich pracovných programov) realizáciu konkrétnych úloh, a to bez toho, aby tým bolo dotknuté plánované znižovanie celkového počtu zamestnancov.

2.3. Využitie komplementárnosti finančných nástrojov na dosiahnutie maximálneho účinku

Finančná solidarita v oblasti azylu môže mať priamy i nepriamy prospech z iných finančných nástrojov EÚ. Napríklad Európsky sociálny fond poskytuje podporu na programy odborného vzdelávania, ktoré môžu pomôcť žiadateľom o azyl a osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu získať prístup na trh práce alebo rozšíriť ich zručnosti. Iné štrukturálne fondy, najmä Európsky fond regionálneho rozvoja, sa môžu použiť na pomoc oprávneným regiónom v členských štátoch, napríklad na pomoc pri budovaní infraštruktúry, ako sú ubytovacie centrá. Členské štáty by preto mali zvážiť koordinované a komplexné použitie iných finančných nástrojov EÚ. To si vyžaduje strategické plánovanie a rozsiahlu koordináciu medzi rezortmi.

Hlavné body

- Členské štáty **čo najlepšie využijú programy ERF na roky 2011, 2012 a 2013,** vrátane mimoriadnych opatrení. V roku 2013 bude potrebné strategickejšie uplatňovať programovanie, napr. na podporu transpozície a uplatňovania právnych predpisov prijatých v rámci azylového balíka na rok 2012.

- Spolutvorcovia právnych predpisov sa musia rýchlo dohodnúť o prijatí **špecifických nástrojov viacročného finančného rámca (VFR)** na podporu azylovej politiky, ktoré Komisia predložila 15. novembra 2011.
- Členské štáty zabezpečia koordináciu a **komplementárnosť** s **ďalšími finančnými nástrojmi EÚ** v záujme posilnenia ich schopnosti riadiť azylové toky.

3. RIEŠENIE OTÁZKY PRIDELENIA ZODPOVEDNOSTI

3.1. Dublinské nariadenie potrebuje reformu

Základom SEAS zostáva cieľ dublinského nariadenia – priradenie zodpovednosti za každého žiadateľa o azyl určitému členskému štátu. Mechanizmus určovania zodpovednosti za posudzovanie žiadostí o azyl zostáva naďalej potrebný na zaručenie práva na účinný prístup ku konaniu o priznaní statusu utečenca, bez toho, aby sa ohrozila zásada rýchlo vybavovať žiadosti o azyl. Zároveň to má zabezpečiť prevenciu zneužívania konania, keď si jedna osoba podá viacero žiadostí vo viacerých členských štátoch.

Zásady dublinského nariadenia, ktoré Komisia vo svojom návrhu z roku 2008 na revíziu nariadenia navrhla zachovať, nie sú zamerané výhradne na vrátenie žiadateľov o azyl do štátu prvého vstupu. Niektoré ustanovenia toto kritérium zmierňujú. V niektorých situáciách by mohli presuny v súlade s dublinským nariadením prispieť k prekročeniu kapacít členského štátu, ktorý sa ocitol pod tlakom, a to nielen na úkor uvedeného členského štátu, ale aj na úkor žiadateľov.

Judikatúra v priebehu času nastolila zásadné otázky týkajúce sa efektívnosti fungovania dublinského systému za každých okolností a zabezpečenia toho, aby opatrenia prijaté v rámci uplatňovania dublinského nariadenia plne rešpektovali základné práva. V tejto súvislosti možno uviesť najmä rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z roku 2011 vo veci M.S.S. vs. Belgicko a Grécko[3]. Súdny dvor EÚ o niekoľko mesiacov vydá ďalšie pokyny, ktoré bude potrebné zohľadniť pri rozvoji a realizácii SEAS.

V záujme zabezpečenia integrity sa musí zlepšiť efektívnosť dublinského systému a zvýšiť úroveň ochrany pre žiadateľov. Rokovania o návrhu Komisie z roku 2008 ukázali, že je potrebné posilniť vzájomnú dôveru v dublinský systém. Jedným z riešení by mohlo byť zintenzívnenie opatrení zameraných na monitorovanie a na riešenie problémov s cieľom zasiahnuť v skorších fázach pomocou zariadení na vyhodnocovanie a včasné varovanie. To by sa teraz malo stať prioritou v poslednej fáze rokovaní s cieľom dodržať lehotu stanovenú na rok 2012 (pozri bod 4.2 nižšie).

Vzhľadom na to, že dobre fungujúci dublinský systém má pre SEAS zásadný význam, jeho princípy a fungovanie by sa mali pravidelne preskúmať v súvislosti s tým, ako sú vytvárané ostatné súčasti SEAS a nástroje solidarity EÚ. Komplexné „kontroly účelnosti“ by sa mali vykonávať na základe preskúmania na základe dôkazov so zameraním na právne, ekonomické a sociálne vplyvy dublinského systému vrátane jeho vplyvu na základné práva.

[3] Žiadosť č. 30696/09, 21. 1. 2011.

3.2. Ďalší vývoj premiestnenia osôb požívajúcich medzinárodnú ochranu

Premiestnenie pozostáva z presunu osôb požívajúcich medzinárodnú ochranu alebo žiadateľov o medzinárodnú ochranu z jedného členského štátu do druhého, pričom prijímajúci štát prevezme zodpovednosť za posúdenie žiadosti alebo za integračné opatrenia.

Myšlienka premiestnenia žiadateľov o medzinárodnú ochranu pred posúdením ich potreby ochrany je sporná. Niektoré zainteresované strany to považujú za užitočné alebo dokonca nevyhnutné opatrenia, ba niektoré členské štáty zachádzajú dokonca tak ďaleko, že obhajujú premiestnenie nelegálnych migrantov, zatiaľ čo iní túto myšlienku odmietajú. Mnohé otázky zostávajú, napríklad to, akým spôsobom by sa tieto opatrenia mohli prepojiť s dublinským systémom, ich použiteľnosť v praxi a úspornosť v porovnaní s inými formami solidarity a ich vplyv na samotných žiadateľov. Komisia momentálne nepovažuje za vhodné navrhnúť mechanizmus EÚ na premiestňovanie žiadateľov o udelenie medzinárodnej ochrany. Komisia však v návrhu AMF vytvorila priestor na spolufinancovanie týchto činností zo strany EÚ, upevňovanie a ďalšie rozvíjanie toho, čo už je v súčasnosti možné v rámci Európskeho fondu pre utečencov (ERF). To zjednoduší priekopnícku činnosť členských štátov, ktoré budú ochotné zapojiť sa do dobrovoľníckych projektov, kde EASO zohrá úlohu koordinátora. Takéto spolufinancovanie by mohlo byť užitočné aj v mimoriadnych situáciách.

Naopak, existuje konsenzus, že premiestnenie osôb požívajúcich medzinárodnú ochranu môže byť užitočné a zároveň vhodné. Komisia v júni 2009 navrhla celoeurópsky pilotný projekt EUREMA (relokácia utečencov z Malty v rámci EÚ), ktorý je spolufinancovaný z ERF. Projekt bol ukončený v lete 2011 a v rámci neho bolo 227 osôb požívajúcich medzinárodnú ochranu presídlených z Malty do šiestich iných členských štátov.

Pilotný projekt predstavoval dôležitú skúsenosť pre všetkých zainteresovaných. V priebehu projektu prejavili členské štáty tvorivosť pri hľadaní riešení právnych i praktických otázok, napríklad poskytnutím vhodného statusu alebo účinnými integračnými opatreniami. Tieto riešenia môžu pomôcť EASO pri príprave podporných aktivít na premiestnenie v súlade s právnym základom EASO, ako napr. operačné prípravné opatrenia, zvyšovanie informovanosti a koordinácia realizácie. Úspech projektu viedol k začatiu jeho druhej fázy – medzníkom bola darcovská konferencia, ktorá sa uskutočnila 12. mája 2011 z iniciatívy Komisie. Aj keď bolo celkovo sľúbených viac miest ako v prvej fáze (spolu približne 340), počet presídlených osôb napriek tomu zostáva nízky. Komisia vyzýva členské štáty, aby urobili všetko, čo môžu, pri poskytovaní ďalších miest, najmä s ohľadom na počet nových žiadateľov o azyl na Malte v lete 2011.

Komisia iniciovaním a riadením pilotného projektu výrazne podporila premiestňovanie. Na základe skúseností z oboch fáz projektu a s ohľadom na budúcu podporu EASO poskytnutú pre činnosti spojené s premiestňovaním navrhne Komisia dobrovoľný, trvalý program, ktorý bude predmetom ďalšieho posúdenia vplyvu. To umožní členským štátom požiadať o pomoc formou premiestnenia, a to aj v prípade mimoriadnych situácií.

Nedávno bola okrem toho prijatá zmenená a doplnená smernica[4] o právach na dlhodobý pobyt, ktorá udeľuje osobám, ktorým bola priznaná medzinárodná ochrana, určité práva,

[4] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/51/EÚ z 11. mája 2011, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 2003/109/ES na účely rozšírenia jej pôsobnosti na osoby využívajúce medzinárodnú ochranu [o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú osobami s dlhodobým pobytom].

rovnaké zaobchádzanie a právo presťahovať sa do iného členského štátu po piatich rokoch trvalého pobytu. To samo osebe nie je opatrením solidarity, ale môže to do určitej miery pomôcť zmierniť tlak na niektoré členské štáty, keď sa viacero osôb, ktorým bola priznaná ochrana, rozhodne presťahovať sa za určitých podmienok do iného členského štátu.

3.3. Preskúmanie možnosti spoločného spracovávania žiadostí na území EÚ

Problém spoločného spracovávania žiadostí o azyl na území Únie bol prvýkrát nastolený v rámci Haagskeho programu. Štokholmský program vyzval Komisiu, aby dokončila štúdiu o realizovateľnosti a o právnych a praktických dôsledkoch vytvorenia jednotného spracovania žiadostí o azyl.

Je potrebné objasniť mnohé aspekty spoločného spracovávania. K základným otázkam patrí hodnotenie typu situácií, pri ktorých by bolo spoločné spracovávanie užitočné. Je potrebné zvážiť právne a administratívne otázky, medzi ktoré patrí zlučiteľnosť s právom EÚ a s právnym základom v zmluvách, otázka účinného opravného prostriedku, postavenie osôb podliehajúcich spoločnému spracovávaniu, otázka, kto bude mať právomoc prijímať rozhodnutia, väzba na prevod ochrany a/alebo na vzájomné uznávanie rozhodnutí týkajúcich sa azylu a harmonizácia s dublinským systémom. Finančné otázky zahŕňajú náklady v porovnaní s výlučne vnútroštátnymi mechanizmami konania a spôsob financovania. Praktické otázky, ktoré je potrebné preskúmať, sa týkajú okrem iného miesta, kde by sa malo uskutočňovať spoločné spracovávanie, a možné využívanie práce na diaľku. Spoločné spracovávanie si samozrejme bude vyžadovať plné dodržiavanie práv žiadateľov.

Spoločné spracovávanie na území EÚ sa môže stať užitočným nástrojom solidarity. Mohlo by pomôcť členským štátom vystaveným tlaku znižovať počet nevybavených prípadov a byť tak doplnením dublinského systému. Mohlo by sa stať metódou na šírenie osvedčených postupov a zdieľanie techník, opäť s cieľom harmonizovať azylové systémy na základe zvyšovania vzájomnej dôvery v jednotlivé azylové systémy. V dôsledku meniaceho sa počtu žiadateľov o azyl prežívajú niektoré členské štáty obdobia s pomerne nízkym tlakom a môžu mať rezervy v personálnej oblasti, ktorými by mohli pomôcť iným členským štátom. Oplatí sa preskúmať, či existuje možnosť požičiavania alebo zdieľania zdrojov medzi členskými štátmi podľa aktuálnych kapacít, prípadne v súvislosti s postupmi pre vysielanie úradníkov, ktoré má vyvinúť EASO.

Komisia začne pracovať na štúdii, v ktorej bude hĺbkovo analyzovať tieto otázky. Jej výsledky by mohli byť k dispozícii na konci roku 2012.

3.4. Zabezpečenie primeraného rozdelenia zodpovednosti za výnimočných okolností

Popri zložke budúceho systému trvalého presídlenia, ktorá sa bude týkať mimoriadnych situácií, Komisia v prípade hromadného príchodu vysídlených osôb vždy zváži aktiváciu mechanizmu smernice o dočasnej ochrane, pokiaľ budú splnené podmienky. Táto smernica je užitočný nástroj vo výnimočných situáciách. Zabezpečuje primerané postavenie pre osoby požívajúce dočasnú ochranu, pričom zmierňuje azylový systém a vytvára štruktúrovaný, ale dobrovoľný mechanizmus pre presídlenie osôb požívajúcich dočasnú ochranu do iných členských štátov. Zároveň sú kritériá na spustenie tohto mechanizmu striktne vymedzené: môže sa tak stať len v prípade hromadného prílevu alebo bezprostrednej hrozby hromadného prílevu vysídlených osôb, ktoré nie sú schopné vrátiť sa do krajiny svojho pôvodu za bezpečných a udržateľných podmienok, najmä ak navyše existuje riziko, že azylový systém nebude schopný zvládnuť tento proces bez toho, aby to malo negatívny vplyv na jeho účinné

fungovanie. Hromadný prílev znamená príchod veľkého počtu presídlených osôb do Únie prichádzajúcich z určitej krajiny alebo geografickej oblasti, bez ohľadu na to, či bol ich príchod do EÚ spontánny alebo organizovaný – napríklad v rámci evakuačného programu. Masovému prílevu vysídlených osôb nemusela Únia čeliť od krízy s utečencami v Kosove v roku 1999. Udalosti v južnom Stredomorí v roku 2011 neviedli k prílevu osôb do EÚ v porovnateľnom rozsahu.

Vysoký počet žiadateľov o azyl a ilegálnych prisťahovalcov prichádzajúcich k južným vonkajším hraniciam EÚ často vedie k nutnosti uskutočniť pátracie a záchranné operácie. Členské štáty sú podľa medzinárodného práva viazané povinnosťou pomôcť každej osobe v tiesni na mori a zaistiť ich čo najskoršie vylodenie na bezpečnom mieste. Zásadu *nenavracania* treba rešpektovať v plnom rozsahu. Tieto záväzky platia aj pre tretie krajiny odchodu. Komisia vyzýva členské štáty, aby pri plnení svojich povinností zabezpečili čo najužšiu spoluprácu a vzájomnú koordináciu. Aj keď ide o absolútnu povinnosť, keďže život a zdravie osôb sú prvoradé, nemožno poprieť, že ak by sa neboli prijali opatrenia na úrovni EÚ, veľké množstvo utečencov by vyvíjalo značný tlak na prijímacie kapacity členských štátov, na ich schopnosť prevziať zodpovednosť, a to aj čo sa týka návratu. Preto by sa mal zohľadniť pozitívny vplyv opatrení, ako je napríklad premiestnenie (ako sa uvádza v predchádzajúcej časti), ktoré by mohli byť prostriedkom na zvládnutie náporu, ktorý môže byť dôsledkom vylodenia zachránených osôb žiadajúcich o medzinárodnú ochranu a spĺňajúcich požiadavky na jej priznanie.

Hlavné body

- Spolutvorcovia právnych predpisov **urýchlia rokovania** o reforme **dublinského nariadenia,** aby sa splnil termín stanovený na rok 2012.
- Komisia začne v roku 2014 „**kontrolu účelnosti**“ dublinského nariadenia.
- Členské štáty rozšíria svoje záväzky v súvislosti s rozšírením **pilotného projektu týkajúceho sa premiestnenia osôb z Malty**, ako sa zdôraznilo na konferencii ministrov dňa 12. mája 2011.
- S ohľadom na ďalšie posúdenie vplyvu Komisia v roku 2012 navrhne **program dobrovoľného trvalého premiestnenia** pre osoby požívajúce medzinárodnú ochranu.
- EASO sa na základe skúseností s projektom EUREMA **zapojí do podpory a zjednodušenia premiestnenia**, ako je stanovené v nariadení o **EASO**.
- Komisia vypracuje **štúdiu** o realizovateľnosti právnych a praktických dôsledkoch zavedenia **spoločného spracovávania** žiadostí o azyl, ako je stanovené v štokholmskom programe; výsledky majú byť predložené do konca roka 2012.
- EÚ využije smernicu o **dočasnej ochrane,** pokiaľ budú splnené kritériá a nastanú určité situácie.

4. VZÁJOMNÁ DÔVERA STREDOBODOM OBNOVENÉHO SYSTÉMU RIADENIA

4.1. Poučenie z Grécka: doplnenie konania vo veci porušenia práva

Komisia opakovane zdôrazňuje, že nejasné normy existujúceho azylového *acquis* prispievajú k nerovnomernej úrovni jeho implementácie a k problémom pri sledovaní. Zmenené

a doplnené nástroje CEAS navrhnuté Komisiou by mali výrazne zvýšiť jasnosť a presnosť a mali by umožniť Komisii lepší dohľad nad uplatňovaním práva EÚ.

Zároveň je v záujme zabezpečenia riadneho fungovania a stability azylového systému jednotlivých členských štátov potrebné doplniť tradičné nástroje dohľadu nad uplatňovaním *acqui*s (napr. konanie o porušení práva a pravidelné hodnotenie právnych nástrojov) o ďalšie, pokiaľ možno preventívne opatrenia na základe dostatočnej úrovne vzájomnej dôvery. Keďže hlavná zodpovednosť je aj naďalej na členských štátoch, je potrebná komplexnejšia reakcia, najmä preto, že Únia má povinnosť nielen voči svojmu členskému štátu, ale aj voči žiadateľom o azyl. Vývoj v Grécku bol v tomto smere dôležitou skúsenosťou, keďže Únia zareagovala na nedostatky v gréckom azylovom systéme komplexne. Uvedený azylový systém prejavil určité náznaky zlepšenia, ale ešte stále je potrebné v ňom veľa zlepšiť.

Po obvinení, že Grécko neimplementovalo právne predpisy EÚ týkajúce sa azylu správne a že niektoré aspekty jeho azylového systému boli veľmi slabé, vrátane neľudských podmienok v záchytných strediskách, začala Komisia v roku 2009 konanie o porušení práva proti Grécku. Komisia však uznala, že je nutné zabezpečiť rôzne formy pomoci pre Grécko na zlepšenie situácie, s ohľadom na humanitárny aspekt azylu.

Súbežne s konaním o porušení práv sa preto Komisia zapojila do dialógu s gréckymi orgánmi. Pomohla Grécku vypracovať národný akčný plán v oblasti riadenia azylu a migrácie. Koordinovala pomoc expertov z iných členských štátov. Poskytla aj núdzového financovanie z Európskeho fondu pre utečencov, doplnené o iné zdroje finančnej pomoci EÚ. EASO na základe žiadosti Grécka v apríli 2011 v spolupráci s gréckymi orgánmi vypracoval dvojročný operačný plán nasadenia podporných azylových tímov, ktoré začali svoju prácu v teréne.

Spolu so zmenami uskutočnenými gréckou vládou, najmä prostredníctvom prijatia nových zákonov, možno konštatovať rad pozitívnych vývojových trendov týkajúcich sa akčného plánu. Predovšetkým došlo k nárastu miery uznaných žiadostí o azyl (z menej ako 1 % na 12,35 %) a k zlepšeniu kvality prijímania rozhodnutí. Napriek tomu, že v niektorých oblastiach (ako je napríklad problematika azylových zariadení a prístupu k niektorým právam), je potrebné dosiahnuť výraznejší pokrok a pretrvávajú vážne obavy vo vzťahu k nim, spomínaný príklad Grécka ilustruje situáciu, keď členský štát aj naďalej nesie zodpovednosť za udržanie poriadku vo vlastnej krajine, ale je mu poskytnutá finančná i praktická pomoc na zabezpečenie tejto úlohy.

Monitorovanie musí v istej etape presiahnuť striktný rámec uplatňovania *acquis*, pretože hromadenie problémov týkajúcich sa kapacity a problematické rozhodnutia manažmentu by mohli viesť aj k možnému vážnemu porušovaniu základných práv a k destabilizácii SEAS vrátane dublinského systému.

4.2. Zvýšenie odolnosti dublinského systému

Komisia, Európsky parlament a členské štáty nedávno viedli diskusie o tom, ako zabezpečiť riadne fungovanie azylových systémov všetkých členských štátov a ako identifikovať a riešiť vznikajúce problémy, skôr ako vyvolajú krízy a povedú ku konaniam o porušení práva. Myšlienka mechanizmu hodnotenia a včasného varovania môže predstavovať cestu vpred.

Takýto mechanizmus by mohol mať dve funkcie: po prvé, priebežne sledovať všetky členské štáty s cieľom zabezpečiť ich neustálu pripravenosť, po druhé, štruktúrovane, postupne pristupovať k riešeniu nedostatkov, skôr ako prerastú v naozajstnú krízu.

V praxi by mohlo hodnotenie a proces včasného varovania pokrývať rôzne aspekty riadenia azylového systému v každom členskom štáte, ako sú napríklad geografické a rozpočtové organizácie azylového systému, vplyv presídlenia v rámci dublinského systému, správne použitie nástrojov solidarity EÚ, účasť na iniciatívach solidarity EÚ atď. Správy a odporúčania vyplývajúce z hodnotenia by poskytli včasné varovanie o možných problémoch. Mohli by sa použiť aj na lepšiu koordináciu opatrení zameraných na solidaritu členských štátov vrátane lepšieho plánovania finančných prostriedkov z fondov EÚ a priorít praktickej spolupráce EASO. Treba nájsť správne prostriedky a procesné opatrenia na zabezpečenie efektívnosti tohto procesu.

Je potrebné stanoviť konkrétne následné opatrenia na zabezpečenie primeraného monitorovania výsledkov hodnotenia. Plán bude obsahovať požiadavky na koordinované opatrenia solidarity na podporu aktivít, ktoré bude príslušný členský štát potrebovať. Komisia je presvedčená, že takýto proces by mohol výrazne zlepšiť vzájomnú dôveru medzi členskými štátmi a organizáciami občianskej spoločnosti, ktoré dublinský systém často kritizujú.

4.3. Budovanie vzájomnej dôvery prostredníctvom iných oblastí riadenia migrácie

Vzájomná dôvera je základom dobre fungujúcej spolupráce v azylových záležitostiach. Posilnenie dôvery povedie k väčšej solidarite, čo je dôvod, prečo je také dôležité upevňovať dôveru. Aj keď ciele každej stratégie v oblasti migrácie sú rozdielne, lepšie riadenie migrácie v podobe účinnejšieho riadenia hraníc a vízovej politiky majú takisto priaznivý vplyv na prehĺbenie vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi v oblasti azylu.

Komisia 16. septembra 2011 navrhla celý rad zmien v správe schengenského priestoru, zameraných na ochranu slobody pohybu na základe posilnenia vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi. Návrhy zlepšia spoločné riadenie schengenského systému na základe revízie mechanizmu schengenského hodnotenia. Návrhy prostredníctvom lepšieho zabezpečenia správneho uplatňovania schengenského *acquis* zvýšia dôveru v schopnosť Európskej únie riešiť problémy spojené s kontrolou hraníc spoločne a v duchu solidarity, čo uľahčí členským štátom zapájanie sa do iniciatív solidarity v oblasti azylu.

Jeden z pozmeňujúcich návrhov k nariadeniu o vízach[5] týkajúci sa vízovej politiky, ktorý Komisia predložila 24. mája 2011, môže takisto prispieť k efektívnosti azylových systémov členských štátov. Zavedením vízovej ochrannej doložky ako opatrenia poslednej inštancie by umožnilo pozastaviť bezvízový styk z tretej krajiny, ak existujú dôkazy, že bezvízový styk okrem iného viedol k zneužívaniu azylového systému.

Tento mechanizmus by predovšetkým umožnil Únii lepšie riadiť pohyb štátnych príslušníkov tretích krajín a zároveň zabezpečiť, aby bezvízový styk neviedol k nezrovnalostiam alebo zneužívaniu. Únia tak bude na jednej strane pokračovať v kombinácii liberalizácie vízového režimu s ochrannými mechanizmami pre členské štáty, pričom bude čerpať zo skúseností nadobudnutých napr. s ‚mechanizmom monitorovania po liberalizácii vízového režimu', ktorý sa vytvoril na zabezpečenie hladkého fungovania bezvízového režimu s krajinami západného Balkánu. Na druhej strane, EÚ zmobilizuje prostriedky v záujme nájdenia riešenia pre členské štáty, ktoré čelia konkrétnym azylovým tokom z tretích krajín. Mechanizmus monitorovania po liberalizáci vízového režimu umožnil Komisii získať potrebné informácie a navrhnúť

[5] KOM(2011) 290.

opatrenia zamerané na zabránenie ďalšiemu prílevu nelegálnych prisťahovalcov zneužívajúcich bezvízový styk.

Hlavné body

- EÚ musí dodržať termín týkajúci sa **balíka predpisov v oblasti azylu** stanovený na rok **2012**.
- Členské štáty budú **vykonávať právo EÚ** a Komisia bude pravidelne vykonávať hodnotenia a prijímať opatrenia proti porušeniu predpisov.
- Grécko bude aktívne **uskutočňovať svoj akčný plán** pri plnom využití dostupných opatrení solidarity, aby splnilo všetky termíny stanovené v pláne.
- Spolutvorcovia právnych predpisov dokončia rokovania o **dublinskom nariadení**, ktorých výsledkom by mali byť posilnené ustanovenia na podporu **vzájomnej dôvery** medzi členskými štátmi a systém včasného varovania určený na **odhaľovanie problémov v počiatočnom štádiu**.
- Spolutvorcovia právnych predpisov schvália **balík opatrení týkajúcich sa schengenského systému** zo 16. septembra 2011 na zlepšenie riadenia hraníc.
- Spolutvorcovia právnych predpisov schvália **zmeny a doplnenia nariadenia o vízach,** ktoré Komisia navrhla 24. mája 2011.

ZÁVER

Únia a členské štáty majú k dispozícii rozvíjajúce sa, flexibilné nástroje v podobe opatrení solidarity. Tieto opatrenia môžu byť použité buď spoločne, alebo samostatne. Ako bolo navrhnuté v tomto oznámení, niektoré z nich sa dajú zlepšiť, a mohli by sa pripraviť nové opatrenia.

Ďalšie aspekty riadenia migrácie môže tiež pomôcť prehĺbiť solidaritu v rámci EÚ v oblasti azylu. EÚ musí mať účinnú stratégiu v oblasti navracania, aby sa zabezpečila dôveryhodnosť a integrita azylových systémov. To je problém, ktorým sa Komisia bude zaoberať v osobitnom oznámení v roku 2013. Snaha o výraznejšie zbližovanie politík v oblasti legálnej migrácie môže takisto podporiť solidaritu, najmä s cieľom zabezpečiť, aby azylová politika vrátane jej aspektov solidarity netrpela dôsledkami neefektívneho riadenia legálnej migrácie.

Spolupráca s tretími krajinami, najmä s krajinami pôvodu a tranzitu utečencov, ak bude zabezpečovaná náležitým spôsobom zo strany celej EÚ, môže takisto pomôcť zvládnuť azylové toky alebo predchádzať ich vzniku. Táto spolupráca by mala napríklad zahŕňať pomoc pri zlepšení priestoru ochrany v iných častiach sveta alebo ponuku zvýšeného počtu miest na presídlenie v rámci EÚ. Takáto spolupráca môže byť navyše spôsobom, ako vyjadriť solidaritu s tretími krajinami, ktoré sú často pod oveľa vyšším tlakom azylu než EÚ, ako na to nedávno poukázala migračná kríza v súvislosti s udalosťami v južnom Stredomorí a ako sa zdôraznilo v oznámení o globálnom prístupe k migrácii a mobilite[6].

Napokon, Komisia si vždy zachováva možnosť predkladať návrhy na základe článku 78 ods. 3 Zmluvy o fungovaní EÚ v núdzových situáciách v dôsledku náhleho prílevu štátnych

[6] KOM(2011) 743.

príslušníkov tretích krajín s cieľom prijať dočasné opatrenia v prospech dotknutých členských štátov, pokiaľ disponibilné nástroje neposkytujú požadované možnosti a právny základ.

Úspech opatrení solidarity Európskej únie závisí od aktívnej účasti a spolupráce všetkých zúčastnených strán. Únia musí pokračovať v pravidelnej diskusii o solidarite v oblasti azylu, a to aj na vysokej politickej úrovni, s cieľom dosiahnuť zlepšenie a prehodnocovať opatrenia nástrojov solidarity v oblasti azylu. Komisia predloží informácie o dosiahnutom pokroku v ďalších výročných správach o prisťahovalectve a azyle, pri ktorých sa použije „metóda monitorovania vykonávania.

PRÍLOHA

Štatistiky o azyle

V období od roku 1998 (prvý rok, z ktorého sú k dispozícii údaje na úrovni EÚ) do roku 2010 sa celkový počet žiadateľov o azyl v 27 členských štátoch EÚ vyvíjal nasledovne. V prvej polovici 2011 sa počet žiadostí o azyl zvýšil v porovnaní s prvým polrokom 2010 o 14 % (treba pripomenúť, že údaje z Grécka a Luxemburska ešte nie sú k dispozícii v plnom rozsahu).

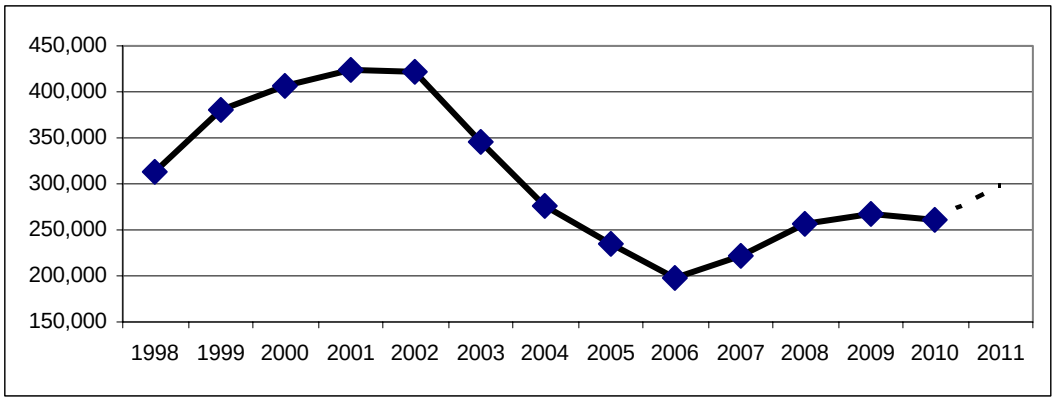

Zdroj: Eurostat

Žiadosti o azyl v prvom polroku 2011 v porovnaní s prvým polrokom 2010

	H1 2010	Celý rok 2010	**H1 2011***	**Zmena H1 2010 – 2011***	2011M01	2011M02	2011M03	2011M04	2011M05	2011M06
BE	**11 445**	26 550	**14 790**	**+29 %**	2 335	2 365	2 825	2 525	2 420	2 320
BG	**500**	1 030	**465**	**-7 %**	115	90	70	65	60	65
CZ	**465**	785	**370**	**-20 %**	65	55	70	60	75	45
DK	**2 310**	5 105	**1 830**	**-21 %**	365	290	325	290	290	270
DE	**18 455**	48 595	**22 890**	**+24 %**	4 245	3 735	4 075	3 365	3 875	3 595
EE	**20**	35	**35**	**+75 %**	5	5	5	5	10	5
IE	**1 025**	1 940	**685**	**-33 %**	135	125	125	85	100	115
EL	**4 705**	10 275	***3 800****	***+3 %****	605	920	1 005	455	815	:
ES	**1 210**	2 745	**1 950**	**+61 %**	240	335	365	430	365	215
FR	**25 925**	52 725	**28 835**	**+11 %**	4 400	4 640	5 295	5 125	5 010	4 365
IT	**5 370**	10 060	**10 865**	**+102 %**	590	1 625	1 775	1 460	3 305	2 110
CY	**1 235**	2 870	**895**	**-28 %**	185	145	125	125	165	150
LV	**25**	60	**110**	**+340 %**	5	20	5	15	40	25
LT	**195**	505	**185**	**-5 %**	35	35	35	20	30	30
LU	**295**	780	***770****	***+208 %****	115	145	230	145	135	:
HU	**1 405**	2 095	**775**	**-45 %**	115	90	135	165	110	160
MT	**60**	170	**1 650**	**+2 650 %**	10	15	30	1 130	365	100
NL	**7 280**	15 110	**7 105**	**-2 %**	1 255	1 090	1 155	1 095	1 295	1 215
AT	**5 065**	11 060	**5 830**	**+15 %**	885	910	970	980	1 000	1 085
PL	**2 920**	6 535	**2 865**	**-2 %**	365	450	520	430	550	550
PT	**80**	160	**95**	**+19 %**	10	20	15	15	20	15
RO	**475**	880	**560**	**+18 %**	50	85	125	95	95	110
SI	**90**	250	**205**	**+128 %**	35	35	30	15	35	55
SK	**295**	540	**205**	**-31 %**	35	45	30	20	35	40
FI	**2 025**	3 665	**1 315**	**-35 %**	240	210	240	195	210	220
SE	**14 110**	31 940	**12 620**	**-11 %**	1 970	1 965	2 310	2 040	2 375	1 960
UK	**11 875**	23 740	**12 690**	**+7 %**	2 140	1 995	2 230	2 020	2 070	2 235

* Okrem EL a LU. V prípade týchto dvoch členských štátov boli absolútne hodnoty za prvý polrok 2011 a porovnanie vypočítané za prvých päť mesiacov. Údaje získané 3. októbra 2011, zdroj: Eurostat.

Žiadosti o azyl (A) a nové osoby, ktorým bola udelená ochrana (B), za celý rok 2010

Celý rok 2010: Žiadosti a nové osoby, ktorým bola udelená ochrana, **na 1 000 000 obyvateľov**

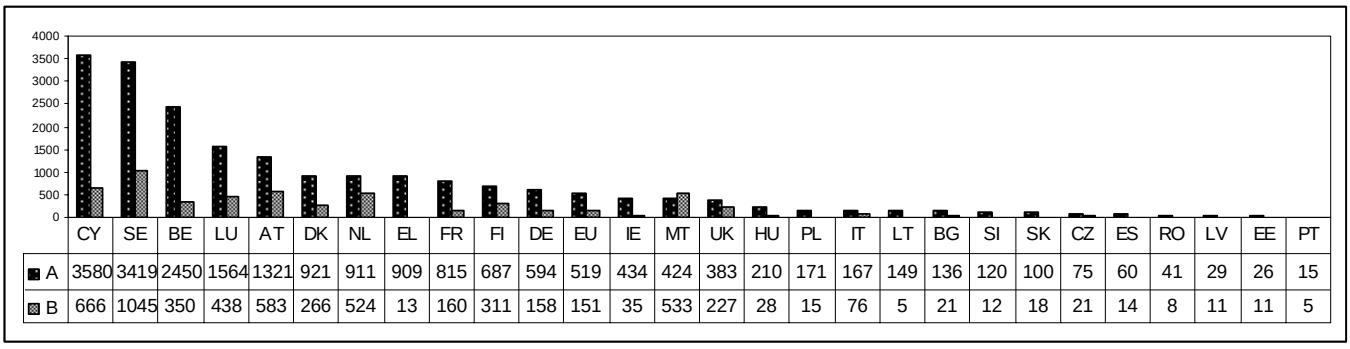

	CY	SE	BE	LU	AT	DK	NL	EL	FR	FI	DE	EU	IE	MT	UK	HU	PL	IT	LT	BG	SI	SK	CZ	ES	RO	LV	EE	PT
A	3580	3419	2450	1564	1321	921	911	909	815	687	594	519	434	424	383	210	171	167	149	136	120	100	75	60	41	29	26	15
B	666	1045	350	438	583	266	524	13	160	311	158	151	35	533	227	28	15	76	5	21	12	18	21	14	8	11	11	5

Celý rok 2010: Žiadosti a nové osoby, ktorým bola udelená ochrana, **na 1 000 km^2 územia**

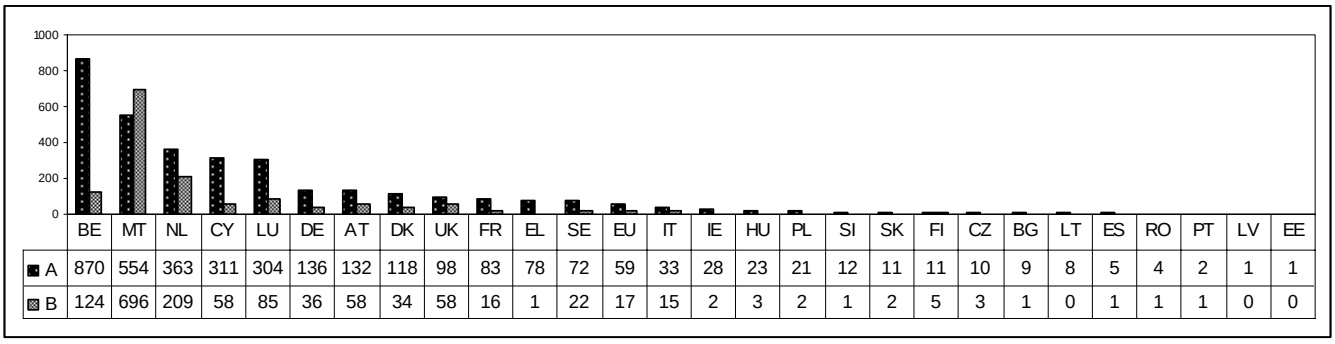

	BE	MT	NL	CY	LU	DE	AT	DK	UK	FR	EL	SE	EU	IT	IE	HU	PL	SI	SK	FI	CZ	BG	LT	ES	RO	PT	LV	EE
A	870	554	363	311	304	136	132	118	98	83	78	72	59	33	28	23	21	12	11	11	10	9	8	5	4	2	1	1
B	124	696	209	58	85	36	58	34	58	16	1	22	17	15	2	3	2	1	2	5	3	1	0	1	1	1	0	0

Celý rok 2010: Žiadosti a nové osoby, ktorým bola udelená ochrana, **na 1 000 jednotiek HDP**

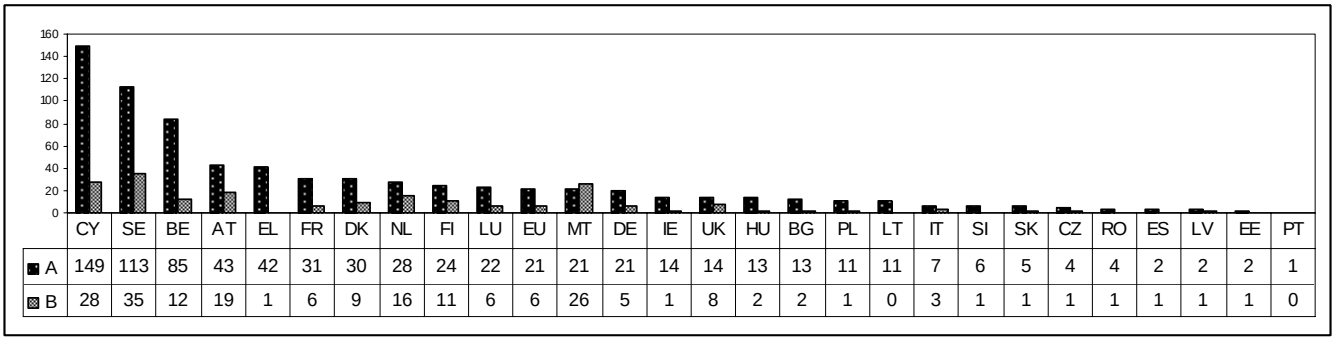

	CY	SE	BE	AT	EL	FR	DK	NL	FI	LU	EU	MT	DE	IE	UK	HU	BG	PL	LT	IT	SI	SK	CZ	RO	ES	LV	EE	PT
A	149	113	85	43	42	31	30	28	24	22	21	21	21	14	14	13	13	11	11	7	6	5	4	4	2	2	2	1
B	28	35	12	19	1	6	9	16	11	6	6	26	5	1	8	2	2	1	0	3	1	1	1	1	1	1	1	0

Počet obyvateľov: k 1. januáru 2010. Územie: najnovšie dostupné údaje (z roku 2010 alebo v prípade niektorých členských štátov zo skoršieho obdobia). HDP: štandard kúpnej sily (umelo vytvorená menová jednotka, ktorá eliminuje vplyv rozdielov v cenových hladinách medzi členskými štátmi[7]) za celý rok 2010. Údaje získané 3. októbra 2011, zdroj: Eurostat.

[7] Pozri http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/purchasing_power_parities/introduction.

Porovnanie za prvý polrok 2011/2010: počet žiadostí **na 1 000 000 obyvateľov**

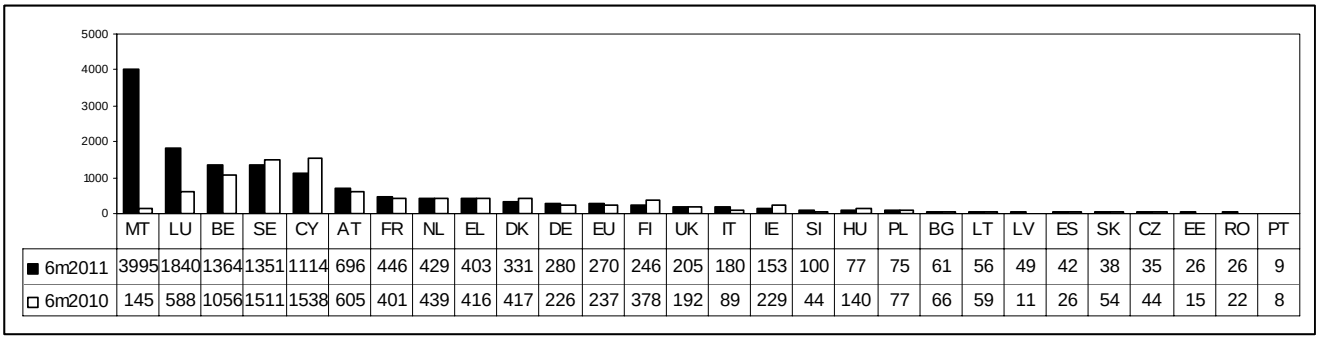

	MT	LU	BE	SE	CY	AT	FR	NL	EL	DK	DE	EU	FI	UK	IT	IE	SI	HU	PL	BG	LT	LV	ES	SK	CZ	EE	RO	PT
■ 6m2011	3995	1840	1364	1351	1114	696	446	429	403	331	280	270	246	205	180	153	100	77	75	61	56	49	42	38	35	26	26	9
□ 6m2010	145	588	1056	1511	1538	605	401	439	416	417	226	237	378	192	89	229	44	140	77	66	59	11	26	54	44	15	22	8

Porovnanie za prvý polrok 2011/2010: počet žiadostí **na 1 000 km^2 územia**

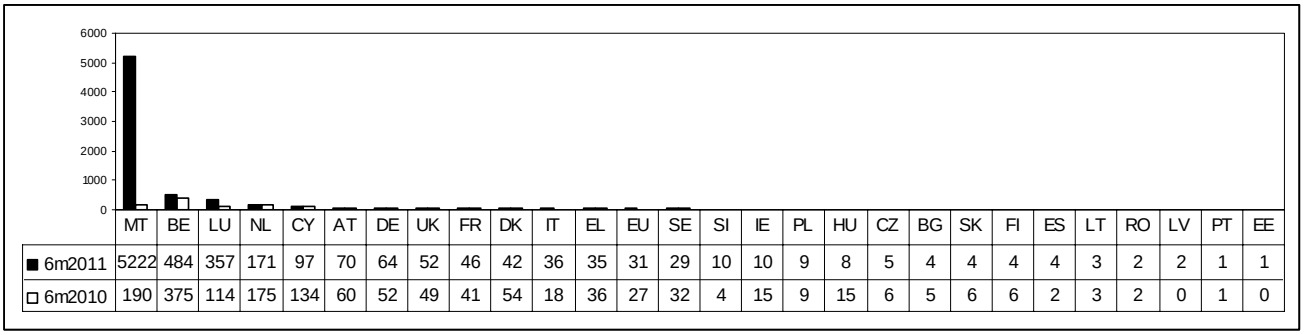

	MT	BE	LU	NL	CY	AT	DE	UK	FR	DK	IT	EL	EU	SE	SI	IE	PL	HU	CZ	BG	SK	FI	ES	LT	RO	LV	PT	EE
■ 6m2011	5222	484	357	171	97	70	64	52	46	42	36	35	31	29	10	10	9	8	5	4	4	4	4	3	2	2	1	1
□ 6m2010	190	375	114	175	134	60	52	49	41	54	18	36	27	32	4	15	9	15	6	5	6	6	2	3	2	0	1	0

Porovnanie za prvý polrok 2011/2010: počet žiadostí na **1 000 jednotiek HDP**

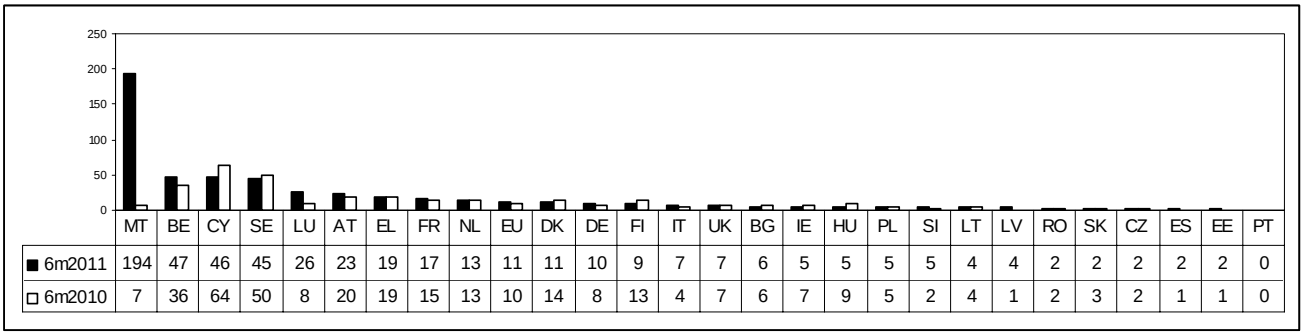

	MT	BE	CY	SE	LU	AT	EL	FR	NL	EU	DK	DE	FI	IT	UK	BG	IE	HU	PL	SI	LT	LV	RO	SK	CZ	ES	EE	PT
■ 6m2011	194	47	46	45	26	23	19	17	13	11	11	10	9	7	7	6	5	5	5	5	4	4	2	2	2	2	2	0
□ 6m2010	7	36	64	50	8	20	19	15	13	10	14	8	13	4	7	6	7	9	5	2	4	1	2	3	2	1	1	0

Počet obyvateľov: k 1. januáru 2010. Územie: najnovšie dostupné údaje (z roku 2010 alebo v prípade niektorých členských štátov zo skoršieho obdobia). HDP: štandard kúpnej sily za celý rok 2010 Údaje za EL a LU za jún 2011 neboli k dispozícii a boli extrapolované na základe dostupných 5 mesiacov. Údaje získané 3. októbra 2011, zdroj: Eurostat

Utečenci z tretích krajín presídlení členskými štátmi v rokoch 2006 až 2010

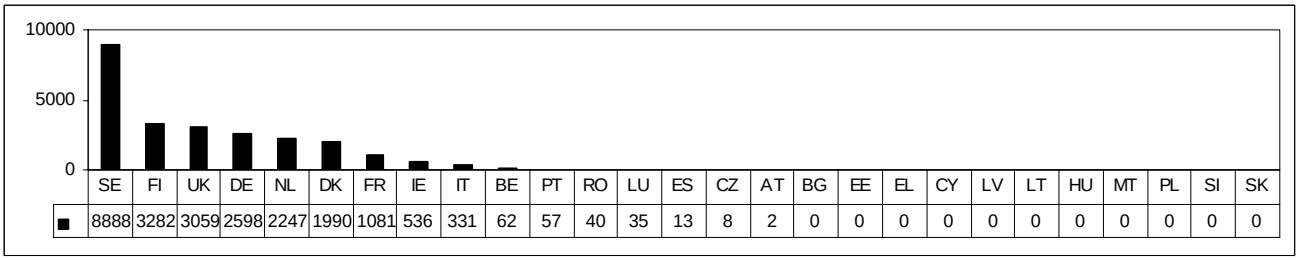

	SE	FI	UK	DE	NL	DK	FR	IE	IT	BE	PT	RO	LU	ES	CZ	AT	BG	EE	EL	CY	LV	LT	HU	MT	PL	SI	SK
■	8888	3282	3059	2598	2247	1990	1081	536	331	62	57	40	35	13	8	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Zdroj: UNHCR za roky 2006 – 2007, Eurostat (získané 8. decembra 2009) za rok 2008 okrem Spojeného kráľovstva: UNHCR, Eurostat (získané 1. augusta 2011) za roky 2009 a 2010.